

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 19. mart 2015. godine
Br.ref.: RK779/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI64/14

Podnosilac

Afrim Nuredini

Ocena ustavnosti liste radnika koji imaju pravo na naknadu u skladu sa presudom Opštinskog suda u Uroševcu C. br. 340/2001, od 11. januara 2002. godine, kojom je usvojen zahtev za naknadu neplaćenih ličnih dohodaka 572 radnika društvenog preduzeća Fabrike čeličnih cevi IMK

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Afrim Nuredini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa prebivalištem u selu Gornja Slatina.

Osporena odluka

2. Podnosilac u svom zahtevu izričito traži od Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) “[...] *POKRETANJE ZAKONITOSTI protiv pravosnažne presude Ustavnog suda u Prištini KIO8/09 [...]*“ od 17. decembra 2010. godine.

Predmetna stvar

3. Zahtev podnosioca je upućen sindikatu Fabrike čeličnih cevi - IMK, jer nije uključio njegovo ime na listu radnika koji imaju pravo na naknadu, u skladu sa presudom Opštinskog suda u Urošvcu C. br. 340/2001, od 11. januara 2002. godine, kojom je usvojen zahtev za nadoknadu neisplaćenih ličnih dohodaka 572 radnika društvenog preduzeća Fabrike čeličnih cevi IMK.
4. U tom smislu, podnosilac zahteva tvrdi povredu člana 49. [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i traži „od Ustavnog suda da donese presudu da i meni, kao bivšem radniku, prizna pravo na naknadu koja mi pripada za devet godina na osnovu ličnog dohotka koji sam ostvarivao u to vreme kao radnik ovog preduzeća”.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 4. aprila 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Sudu.
7. Dana 6. maja 2014. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI64/14, imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI64/14, imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 27. maja 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva.
9. Dana 15. septembra 2014. godine, predsednik je odlukom br. GJR. KI64/14 imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca, umesto sudije Roberta Carolana.
10. Dana 11. februara 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 19. februara 1990. godine, podnosiocu zahteva je prekinut radni odnos u društvenom preduzeću Fabrike čeličnih cevi, sa obrazloženjem da je odsustvovao sa posla pet uzastopnih radnih dana. Prekid radnog odnosa je

zasnovan na članu 75. stav 2. tačka 3 Zakona o osnovnim pravima iz radnog odnosa, „Službeni list SFRJ“ br. 60/89 (odluka br. 1386).

12. Sud primećuje da je podnosilac podneo zahtev od samo tri stranice, sastavljene od: 1. *Zahteva za "[...] POKRETANJE ZAKONITOSTI protiv pravosnažne presude Ustavnog suda u Prištini KIO8/09 [...]"*; 2. Odluke o prekidu radnog odnosa br. 1386 od 19. februara 1990. godine.

Navodi podnosioca

13. Podnosilac zahteva tvrdi da se nije nalazio na listi radnika koji su imali pravo na naknadu u skladu sa presudom Opštinskog suda u Uroševcu, C. br. 340/2001 od 11. januara 2002. godine, kojom je usvojen zahtev za nadoknadu neisplaćenih ličnih dohodaka 572 radnika društvenog preduzeća Fabrike čeličnih cevi IMK. Podnosilac zahteva tvrdi da nije bio obavješten o tome, jer se nalazio van Kosova.
14. Shodno tome, podnosilac zahteva tvrdi: *„Učinjena je povreda Zakona o radu, obzirom da i meni, kao svim drugim radnicima, na osnovu zakona pripada pravo na novčanu naknadu“*.
15. Dakle, podnosilac zahteva traži od Suda *„[...] da se i meni, kao bivšem radniku, prizna pravo na naknadu koja mi pripada za devet godina na osnovu ličnog dohotka koji sam ostvarivao u to vreme kao radnik ovog preduzeća“*.

Prihvatljivost zahteva

16. Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
17. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:
„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.
18. Pored toga, član 47.2 Zakona propisuje i:
„Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva“.
19. Pored toga, pravilo 36 (1) (b) Poslovníka, propisuje:
„Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev: (b) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke“.
20. U ovom slučaju, zahtev podnosioca je upućen sindikatu Fabrike čeličnih cevi – IMK, jer nije uključio njegovo ime na listu radnika koji su imali pravo na naknadu, u skladu sa presudom Opštinskog suda u Uroševcu, C. br. 340/2001

od 11. januara 2002. godine, kojom je usvojen zahtev za nadoknadu neisplaćenih ličnih dohodaka 572 radnika društvenog preduzeća Fabrike čeličnih cevi IMK.

21. Sud ponavlja da princip subsidiarnosti zahteva da podnosilac iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnom postupku, kako bi se sprečila povreda Ustava, ako je do nje došlo, ili ispravila povreda osnovnih prava.
22. Obrazloženje za pravilo iscrpljenosti je da obezbedi nadležnim organima, uključujući sudove, mogućnost da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava. Pravilo se zasniva na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbedi delotvorno pravno sredstvo za povredu ustavnih prava. Ovo je važan aspekt subsidiarnog karaktera Ustava (vidi rešenje o neprihvatljivosti: *AAB-RIINVEST Univerzitet D.O.O., Priština protiv Vlade Republike Kosovo*, KI41/09, od 21. januara 2010. godine, i vidi: *mutatis mutandis*, ESLJP, *Selmouni protiv Francuske*, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999. godine).
23. Podnosilac zahteva nije naveo da li je iscrpeo sva raspoloživa pravna i ustavna sredstva, kao uslov za podnošenje zahteva, propisan članom 113.7 Ustava i članom 47.2 Zakona.
24. Iz toga proizilazi da je zahtev neprihvatljiv u skladu sa članom 113.7 Ustava.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i pravilima 36 (1) (b) i 56 (2) Poslovnika, dana 11. februara 2015. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasni